

Cehennemin Gölgesinde: Kül
Ozan Orday

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Tuba Aslantaş

Sayfa Tasarım: Erbil Kargı

Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Mart 2026

ISBN: 978-625-8579-41-3

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını

Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir.

Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

CEHENNEMİN GÖLGESİNDE: KÜL

Ozan Orday

İÇİNDEKİLER

Yazar Hakkında	9
Teşekkürler	11
Mitolojik Yaratıklar	13
Sonsuz Özlem	17
Çilekli Pasta.....	23
Erkeğin Doğuşu.....	29
Çırak Yargılanıyor.....	35
Oğlanın Külleri	41
Yasın Sonu.....	49
Golem'in Sarı Gözleri	55
Kızıl Nehir	61
Kraliçenin Düğünü	67
Yol	75
Arabacı.....	81
Tutsak	87
Lord Okuyucu.....	95
Cesur Kardeşlik	103
Kadim Lonca'nın Buyruğu.....	111
Pusu.....	117
Yaşlı Ayyaş	125
Geçmiş Olmayan Adam	133
Kraliçenin Konseyi.....	139
Çapulcular Tavernası.....	147
Umudun Kokusu.....	155
Kıyamet Kalesi	161

Altın Dolu Sandıklar	173
Usta ve Çıracak	179
İhanet	189
Ödül Avcısı	197
Mor Ağaçlar	203
İnanç	209
Uba	217
Dürüst Lord	223
Fabrika	231
Yaşayanların Arasında	239
Kar Rüyası	245
Zindan, Tarih ve Aşk	251
Zebani	259
Kraliçenin Hükümü	265
Lordun Dönüşü	271
Köle Pazarına Dönüş	279
Nekromensi	287
Nekromensinin Gözyaşları	299
Akademi	307
Tohumun Tohumu	317
Celestwick Kuşatması	325
Kraliçenin Gözyaşları	335

Büyük Krallıklar ve Mensupları

Angelithia	347
Arcanda	349
Sylverlea	351
Gorlond	353
Umbralum	355
Abyssifol	357

*“Karanlık, güne bazen hiç beklemediğiniz bir anda çöker.
Önemli olan yürekleri aydınlık tutmaktır.”*

Yazar Hakkında

1996 yılında İstanbul'da doğan Ozan Orday, kitap sevdalısı genç bir yazar olup sanatın her türüne yoğun bir iştiyak ile bağlıdır. Lise öğrenimini Kadıköy Anadolu Lisesinde tamamlayan Ozan, 2015 yılında Boęaziçi Üniversitesinde İşletme Bölümünde lisans öğrenimine başlamıştır. Erasmus programı kapsamında 2018 yılında Viyana Ekonomi Üniversitesinde öğrenim gördükten sonra 2019 yılında Boęaziçi Üniversitesi İşletme ve Ekonomi Bölümlerinden çift anadal programıyla mezun olmuştur. Kariyerine çok uluslu bir hızlı tüketim ürünleri şirketinde Finans Analisti olarak başlayan Orday, 2023 yılından beri aynı şirkette Finans Müdürü olarak çalışmaktadır.

İlkokul yıllarında tiyatro ile aktif bir şekilde uğraşmış, lise boyunca şiirler yazmış Orday'ın 2021 yılında Kule Kitap'tan çıkan "Hüzün De Bir Renktir" isimli bir öykü kitabı bulunmaktadır. Bu kitaptaki alışılmamış öyküler Orday'ın iç dünyası kadar içinde bulunduğu toplumun gerçeklerine de ışık tutar. Orday bu kitaptan sonra fantastik roman yazımına

10 *Cehennemın Gölgesinde: Kl / Ozan Orday*

merak salmış, toplamda yedi kitaptan oluşan bir seriyi tamamlamıştır. Bakış Açısı Karakter tekniğiyle yazdığı bu kitaplar okuruna başka dünyaların kapısını açsa da kitabın karakterlerine üflenen ruh, onları herkes kadar gerçek ve canlı kılmaktadır.

Teşekkürler

Küçük bir oğlan çocuğuyken bir kez olsun mahallede futbol oynamadım. Basket veya voleybol gibi yetenek gerektiren diğer sporlarda da başarılı değildim. Bisiklet binmekten de çok keyif aldığım söylenemezdi. Diğer çocukların oynadıkları oyunlar bana göre değildi çünkü herkesin yaptığı şeyler hiçbir zaman ilgimi çekmemişti. Bir oyun oynanacaksa bu benim oyunum olmalıydı. Bütün çocukluğum kendi tasarladığım oyunlarla arkadaşlarımı eğlendirerek geçti. İlkokul arkadaşlarım oyunlarımı oynamak için sıraya giriyordu. İlgileri hoşuma gidiyordu elbette ama bunu onlar için yapmıyordum. Beni mutlu edenin hayal kurmak eyleminin kendisi olduğunu o yaşlardayken kavramıştım. Ancak üretmekten aldığım keyfi henüz tam anlamıyla bilmiyordum.

Büyümenin, üretmekten çok tüketmek, hayal kurmaktan çok ayaklarını yere sağlam basmak olduğunu haykıran “gerçek dünya” ile tanışmam fazla zaman almadı. Bu dünya ile sadece ben değil, arkadaşlarım da tanışmıştı ve oyunlarımın eskisi kadar meraklısı çıkmıyordu. O hâlde hayallerimi daha yetişkin bir dünyada yaşatmanın ve üretmenin tadını çıkaracağım yeni bir serüvene çıkmamın zamanı gelmişti. Ben de yazmaya başladım.

Annem ve anneannem ben kendimi bildim bileli kitap okur. Bu, dünyadan kaçmak için değil, bilakis bu ve bundan daha fazlasının olduğu dünyaları keşfedecek kadar cesur oldukları için. Annem Işıl'a ve anneannem Bilge'ye bana okuma iştahını aşıladıkları için teşekkür ederim. Anneme tüm kitaplarımın ilk editörü ve hayallerimin yılmaz destekçisi olduğu için ayrı bir teşekkür borçluyum. Dedem Sacit'e çocukluğumu bizzat çizdiği binbir çeşit canavar resimleri ile renklendirdiği ve bana üretmenin değerini hâlâ, her gün hissettirdiği için teşekkür ederim. Babam Oktay ve kardeşim Mert de ailemin geri kalanı gibi yazma iştahımı ve bu kıymetli hobiye her zaman desteklediler, hepsi iyi ki yanımdalardı. Aile tarafından kutsanan hayallerin, ilk fırsatta gerçek mutluluğa dönüştüğünü gösterdikleri için hepsine minnettarım.

Arkadaşlarım da yazarlık yolculuğumun büyük destekçileriydi. Ne yazsam anında okuyup muzip yorumları ile yolumu aydınlatan ve beni her zaman daha fazlası için cesaretlendiren Artun'a, ilk kitabımın çıkışını kutlamak için bir parti düzenleyip sevdiğim herkesi bir odaya toplayan Cem ve Aysu'ya, ne yaparsam yapayım arkamda bir kaya gibi duran Fatih ve İl-kim'e çok teşekkür ederim. Hayal kurma lüksüne sahip olmayı "gerçek dünya" mı bu denli güzel kılan dostlarıma borçluyum.

Birazdan okuyacağınız bu romanı sizden önce okuyup onu daha iyi bir hâle getirmeme yardımcı olan anneme, Artun'a, Aysu'ya, Efdal'e ve Naz'a tüm kalbimle teşekkür ediyorum. İyi ki varsınız!

Mitolojik Yaratıklar

Centaur: Vücutlarının yarısı at yarısı insan olan, ömürlerini Sylverlea'yi korumaya adanmış cesur savaşçılar.

Çukur Zebanisi: Abyssifol'ün dövüş çukurlarında verdikleri hayatta kalma mücadelesinin ardından bir gün Başzebanî'nin hizmetine girip gerçek bir zebani olma hayaliyle yaşayan bu cehennem yaratıkları, somon rengi ve pürüzsüz bir tene, iki metreye yaklaşan boya ve keçi gibi boynuzlara sahiptir. Dövüşürken kamçı kullanmayı ve fiziksel güçlerine güvenmeyi yeğlerler.

Dryad: Sylverlea Ormanları'nın en nadide ve hayat dolu canlıları olan peri kızları, elfler için yüzyıllardır umudun ve yaşamın temsilcisi olmuşlardır. Rengârenk kanatları, cilveli bakışları ve insanı mest eden tozlarıyla ormanların vazgeçilmez ruhlarıdır.

Gargoyle: Arcanda'nın suikastçilerden oluşan Cesur Kardeşliği'nin en önemli zanaatı sayılan Gargoyleler, sihir marifetiyle taştan ve obsidyenden oyulurlar. Elllerine yapışık kanatları, kırmızı gözleri, sivri dişleri ve kül rengi bedenleriyle dev bir yarasayı andırırlar.

Goblin: Sivri dişli, aslan yeleli ve küçük vücutlu bu yeşil yaratıklar, Gorlond ekonomisinin ve ordusunun temel taşlarıdır. Barbar insanlar tarafından yüzlerce yıl önce köleleştirilmiş olup sayılarının çokluğuna ve dövüş kabiliyetlerine rağmen tasmalarını çıkaracak cesarete sahip değildirlir.

Gog/Magog: Dış görünüş itibariyle sarı derili, patlak gözlü, kılız maymunlara benzeseler de ellerinden alevler çıkartıp ormanları yaktıklarında Abyssifol'den geldikleri anlaşılır. Magoglar, Goglar'ın aksine pembe renklidirlir ve alevleri çok daha kuvvetlidir.

Golem: Arcandalı büyücü çırakları, bir usta olduklarını kanıtlamak için taştan büyü marifetiyle bu yaratıklardan inşa eder. Golemler'in ruhları yoktur ve zekâları kıttır. Temel varoluş amacı onları inşa eden efendilerini korumak ve mutlak bir şekilde itaat etmektir.

Gremlin: Sivri ve uzun kulaklara sahip, şişko bedenli, kısa boylu yaratıklardır. Arcandalı büyücülerin yüzyıllar önce yaptığı deneyler sırasında ortaya çıkan bu tuhaf tür, kısa bir zaman öncesine kadar köleydi. Ancak şimdilerde fabrikalarda Golem işçisi olarak çalışabildikleri gibi Akademi'de kâtiplik yapanları bile vardır.

Griffin: Bir aslanın vücuduna ve bir kartalın kanatlarına sahip bu kırma yaratıklar, Melekler Şehri Angelithia'nın kutsal hayvanlarıdır. Gökyüzünde süzölen bir Griffin görmenin şans ve bereket getireceğine inanılır.

Imp/Vermin: Sarı ve kanatlı olup küçük maymunları andıran Impler tehlikeliden ziyade yaramaz ve rahatsız edicidirlir. Ancak daha gelişmiş bir Imp türü olan Verminler vücudundan saldıkları zehirli gazlar sebebiyle hafife alınmaması gereken cehennem yaratıklarındandır.

İblis: Abyssifol'den gelen bu canavarlar; sivri boynuzları, bir kurdu andıran çene yapıları ve boynuzları hesaba katıldığında iki metreye yaklaşan boylarıyla birlikte oldukça korkutucu bir görüntüye sahiptirler.

İfrit: Abyssifol'ün en tehlikeli yaratıklarından olan İfritler, ateş cini olarak da bilinirler, lavın sultanlarıdır. Sabit bir fiziksel formları olmamakla birlikte bu büyüü yaratıkların size dokunması, çoğu zaman artık sizin de bir fiziksel forma sahip olmamanızla sonuçlanır.

Kerberos: Yoğun öldürme iç güdüsüne sahip bu üç başlı tazılar, Abyssifol sınırları içinde bile tehlike olarak kabul edilirler. Genellikle sürüler halinde avlansalar da tek bir Kerberos bile yeterince hızlı koşamayan bir insan için ölüm demektir.

Leprikon: Bu sakallı küçük adamlar genellikle Sylverlea Ormanları'nda görülmekle birlikte kendileri gibi yeşil olan her yeri evleri benimsemişlerdir. Geçimlerini para karşılığı dans gösterileri sunarak sağlayan bu küçük adamları görmenin ve sakallarını okşamanın şans getirdiğine inanılır.

Ogre: Gorlond ordusunun tankları denebilecek bu yeşil ve hırpani mağara adamları, kıt bir zekâya sahip katillerdir. Kendi güçlerinin farkında olmadıklarından kazara sahiplerini öldürebildiklerinden köle olmaya uygun olmasalar da itaat etmekte zorlanmazlar.

Succubus: Erkeklerle istedikleri kadının suretinde görünüp düşlerini süsleyen, arzularını kabartan ve sonra da onları köleleri yapan bu dişi canavarlar, Abyssifol'ün elit savaşçılardır. Biçim değiştirme yeteneklerinin yanı sıra ellerinden ateş püskürtebildiklerinden alt etmesi güç tehditlerdir.

Altın Asker

Sonsuz Özlem

Asla yağlanmayan altın sarısı, lüle lüle saçlarını koyduğu yastık ağır bir zırh kadar sert; uzandığı kuş tüyü yatak ise Büyücüler Diyarı Arcanda'nın bitmek bilmeyen kışları kadar soğuktu. Kalbinin yegâne sahibi karısından, meleklerin ışığı ile aydınlanan şehrinde ve ona kendini rahat hissettiren her şeyden uzakta, sınır muhafızlarını teftiş etme görevindeydi. Meleklerin Şehri Angelithia'dan bu izbe kasabaya onca yol kat etmesinin boşu boşuna olmadığını umuyor, biraz olsun kılıç sallamadan eve dönmenin büyük bir hayal kırıklığı olacağından endişe ediyordu. Bununla birlikte devriye gezileri ve kasaba teftişlerinin karşı konulamaz konforu, onu diğer şövalye ve lordları heyecanlandırdığı kadar heyecanlandıramıyordu. Kanı hâlâ gençliğindeki gibi kaynıyor ve onu otuz üçüncü yaşına taşıyan yılların, nasıl bu denli hızlı geçtiğine hayret etmesine sebep oluyordu.

İyi bir mücadele içine girmeyeli asırlar olmuş gibi.

Ancak bütün bunlara rağmen, sabahleyin kasabalılardan duydukları bu seferkinin sıradan bir sınır kasabası teftişi olmayacağına ipuçlarını veriyordu. Hele ki kasabanın en ücra köyünün meydanında içtikleri uykularını kaçırmaya yetmişti.

Kurt sürülerinin kasabaya dadandıklarının bahsi geçmişti önce. Başlarda, birden fazla vahşi sürü olduğu konusunda hemfikir olan kasabalılar, kasabanın en yaşlı kadını ve bilgisi Adalie, iki yüzyıl önce inşa edilen taş evinden cesedini sürüklermişçesine ağır adımlarla çıkıp kasabanın geniş meydanına inince sus pus olmuşlardı. Bir asırdan iki sene fazla yaşamış, yüzü kırışıklıklarla dolu olan bu bilge ve cesur kadının ortaya çıkmasıyla beraber, az önce lordlarına hararetle kurtlar hakkındaki endişelerini dile getiren kasabalılar, şimdi yüzlerini utançla yere eğiyor; korkuyla kadının diyeceklerini bekliyorlardı.

“İyi yürekli lordumuz evinden bu kadar uzağa, sırf bizlerin güvenliği ve saadetini sağlamak için geliyor ve siz onu aldatmaya çalışıyorsunuz. Kendinizden utanın!”

Altın Asker, yaşlı kadının öfke ve mahcubiyet dolu samimi sözlerinin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Adalie’ye sözlerinin manasını sorduğunda aldığı cevap sanki küçük çocukları korkutmak için uydurulmuş bir masaldı.

“Kasaba ahali sizin, anlatacaklarımızdan korkup bize yardım etmeden buradan ayrılacağınızdan endişeli lordum, ama ben gerçekleri söylemek zorundayım. O yaratıklar kurt değildi. Kurtların üç başı olmaz, ah hayır! Bu kana susamış cehennem tazılarının isimleri Kerberos. Korkarım ki bu canavarların asırlar sonra bir kez daha dünyaya inmiş olması hayra alamet değil lordum. Bildiğimiz dünyanın sonu geldi ve hiçbirimizin gücü buna engel olmaya yetmeyecek!”

Altın Asker’in kafası sorularla doluydu. Kasabalıların ona yalan söylemesi, birilerinin onun dünya üzerinde bir şeylerden korkabileceğini düşünmesi ve şu sözde cehennemden gelen canavarların bunu ilk kez yapmıyor oluşları gerçekten kafa

kariştırıcıydı. Hem “hiçbir şey”, “hiç kimse” gibi kesin sözler Altın Asker’in kitabında yazmazdı. Angelithia’nın gururu Altın Asker, imkânsızları mümkün kılmasıyla ünlüydü.

“Bildüğımız dünyanın sonu geldi!”

Yaşlı kadının son sözü üzerine düşünmek dahi istemeyen Altın Asker, kasabalıları korkmamaları yönünde telkin etmiş ve yaşlı kadına, kurt veya değil, bu yaratıklarla ilgileneceğine dair söz vermişti. Bir lordun öleceğini dahi bilse tutmasına hiçbir şeyin engel olamayacağı türden bir şeref sözü... Ancak şimdi giderek daha rahatsız hissettiren yatağında ertesi gün yüzleşeceği şeyin düşüncesi ile ter döküyor, belki de hayatında ilk kez bir şeyden bu denli korkuyordu.

Gerçekten cehennemden gelmiş olabilirler mi?

Altın Asker cevabı alacağı günü sabırsızlıkla beklerken ansızın doğan güneş, ona bütün geceyi uykusuz geçirmiş olduğu gerçeğini fısıldıyordu sanki. Her ne kadar sabaha kadar gözünü kırpmamış olsa da kendini yeterince güçlü hissettiğinde yatağından çıktı ve yakut işlemeli beyaz zırhını giydi. Hazırlıklarını bitirdiğinde her zamanki gibi kusursuz görünüyordu. İnci beyazı dişleri, birer sulu domates kadar sağlıklı kırmızı yanakları ve ona bir kez bakmanın bir daha bakmasına sebep olan masmavi gözleriyle belki de krallıktaki en yakışıklı adamdı. Şüphesiz bu beyaz zırhı ondan daha iyi taşıyabilecek kimse yoktu. Aynada kendine bitmek tükenmek bilmeyen bir hayranlıkla gülümse-di. Eskiden bu tür teftiş gezilerinde ona Merhum Kral Andreas Griffinyüreği’nin hediyesi olan altın renkli zırhını giyerdi ancak Altın Asker diye anılmaya başlaması keyfini kaçırmış olacak, kendine bu yeni zırhı yaptırmıştı. Kim bilir, bu zırhla birkaç teftiş görevine daha çıkarsa ona şatafatlı zırhının içinde

kayınpederinin gölgesinde solduğu yılların hatırası olan ve pek hazzetmediği lakabını birilerine unutturabilirdi.

Altın Asker, çadırından dışarı çıktığında günün ilk ışıklarıyla birlikte kılıçlarını kuşanmış adamlarını gördü ve içi gururla doldu. Muhtemelen yaşlı kadının uydurmasından ibaret olan şu cehennem tazılarının, cesur adamları karşısında hiç şansı olmayacaktı. Herkes hazır olduğunda “kurtları” bulmak için kasabalıların tarif ettiği terk edilmiş köye doğru harekete geçtiler. Altın Asker, şehirdeyken ava çıktığında da tıpkı bu tür teftiş gezilerinde olduğ gibi küçük ama seçkin savaşçılardan oluşan bir grup ile yolculuk eder, birilerinin onu yavaşlatmasına asla izin vermezdi. Ancak bugün tehlikeye doğru attığı her adımda içinden bir his, ona yanına daha fazla adam almış olması gerektiğini söylüyordu.

Köyün dışına doğru yaptıkları yarım saatlik bir yolculuğun ardından hırlama seslerini duymaya başlamışlardı, fakat görünürde bu “kurtlardan” eser yoktu. Terk edilmiş köyü ve etrafını iyice arasalar da seslerini uzun süredir duydukları yaratıkların suretlerini bir türlü göremiyorlardı. Son sürat, çağlayan nehrin kenarına, uzun süre önce terk edilmiş meşeden kulübelerin arkasına, hatta köyün az ötesinde uzanan alçak dağın eteklerine bile bakmışlardı ancak çabaları nafileydi. Adamlarından biri sis içindeki ormanı aramayı teklif ettiğinde bunu geri çevirmek cesur bir komutana yakışacak türden bir davranış olmazdı. Altın Asker kılıcını çekti ve sık ağaçların arasına en ön sıradan daldı. Bir anlığına aç bir kurdun ulumasını veya hasta bir köpeğin boğuk hırıltısını andıran bir sesi ilk kez bu kadar net bir biçimde ve de yakından duymuştu. Ormanın içinde kayboldukça hırıltılar kuvvetleniyor, yine de Altın Asker’in kalp atışlarının giderek artan ritmini bastırmaya yetmiyordu. Yirmili yaşlarından beri

tanıdığı sadık yaveri Endrin'in çığlığını duyduğunda bu kadar az adamla bilmediği bir ormanın içine, tekinsiz bir yolculuğa çıkmanın ne kadar yanlış bir karar olduğunu anlamıştı. Derin bir nefes aldı ve Endrin'in sesinin geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Ormanda koşturan tek kişi Altın Asker değildi. Ağır zırhının takırtısına, birtakım kuvvetli hayvanların ayaklarının altında kırılan kahverengi dal parçalarının acı bir çığlığı andıran çatırtıları eşlik ediyordu.

İri hayvanlar, muhtemelen daha önce karşılaşmadığım kadar iri yaratıklar...

Altın Asker dostunun cesedini gördüğünde bağırılmak için kendini zor tuttu. Endrin'in kan içindeki vücudu tanınmaz hâldeydi ve uzuvlarının önemli bir kısmı eksikti. Birlikte turnuvalara katıldığı, zafer şarkıları söylediği biricik arkadaşından geriye kırık kemikler ve yeterince iştah kabartmadığı için tamamıyla yutulmadan bırakılan et parçaları kalmıştı. Yutkundu. Bu yutkunuşta evine ve güzeller güzeli karısına bir daha asla dönememe korkusu vardı. Bu sırada yaratıkların sesleri giderek yaklaştı. Altın Asker üzerine atlayan ilkini parıltılı kılıcı ile boydan boya kesebilecek kadar güçlü reflekslere sahipti. Kanlar içinde yere yığılan üç başlı dev tazı boğuk bir çığlık atarak can verirken bir diğeri Altın Asker'i devirip üstüne çullanmayı başarmıştı bile. Her şey bir anda oluyordu. Cesusur lord, hançeri yardımıyla bu ikinci yaratığı da alt etmeyi başardı ancak arkasını döndüğünde vücudundan kanlı ısırtıklar koparmaya hazır bu üç başlı canavarlardan onlarcası olduğunu gördü. Altın Asker adamlarının ormanın derinliklerinden gelen çığlıklarına karşı bir anlığına sağır oldu ve yalnızca evine duyduğu özlemle titremeye başladı. Sonra karısı, güzeller güzeli karısı... Altın Asker en çok onu özleyecekti.